

ПАМ'ЯТІ ГЕОРГІЯ ВОЛОДИМИРОВИЧА ПОРТНОВА

20 серпня 2013 року відійшов у вічність відомий документознавець Георгій Володимирович Портнов. Він народився 23 липня 1948 р. у м. Києві. У 1972 р. Георгій Володимирович закінчив Московський державний історико-архівний інститут за спеціальністю «історик-архівіст». Після цього розпочав трудову діяльність на посаді інспектора у відділі відомчих архівів Архівного управління при Раді Міністрів УРСР, але невдовзі був призваний на військову службу. Після демобілізації із армії у червні 1974 р. він повернувся на роботу в Архівне управління, де в різний час обіймав такі посади: інспектор, старший інспектор, начальник відділу комплектування, обліку і експертизи (1978 р.), начальник відділу комплектування, відомчих архівів і діловодства (1979 р.), начальник відділу формування НАФ та діловодства Держкомархіву України (2000 р.), заступник голови Держкомархіву України (2003–2008 рр.).

За 36 років праці на архівній ниві України Г. В. Портнов зробив помітний внесок у розвиток вітчизняного документознавства та архівознавства, готуючи самостійно чи беручи участь у відповідних проектах. Особливо досвід та знання його стали у нагоді після набуття Україною незалежності, коли виникла нагальна необхідність створювати власну нормативно-правову та методичну базу організації діловодства та регламентації діяльності вітчизняних архівних установ. Особливо слід відзначити такі нормативно-правові акти, до створення яких він був причетний або підготував особисто: Закон України «Про Національний архівний фонд і архівні установи» (1994 р.), «Примірна інструкція з діловодства у міністерствах, інших централь-

них органах виконавчої влади, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих органах виконавчої влади» (1997 р.), «Перелік типових документів, що утворюються в діяльності органів державної влади та місцевого самоврядування, інших установ, організацій і підприємств, із зазначенням термінів зберігання документів» (1998 р.), «Інструкція про порядок обліку, зберігання і використання документів, справ, видань та інших матеріальних носіїв інформації, які містять конфіденційну інформацію, що є власністю держави» (1998 р.), «Правила роботи архівних підрозділів органів державної влади, місцевого самоврядування, підприємств, установ і організацій» (2001 р.). Важливу роль також відіграли методичні рекомендації, підготовлені ним, зокрема, «Методичні рекомендації з розробки та застосування примірних та типових номенклатур справ» (1997 р.) та «Методичні рекомендації щодо складання відомчих (галузевих) переліків документів із зазначенням термінів їхнього зберігання» (1997 р.). Георгій Володимировича у складі робочої групи активно готував проект Закону України «Про діловодство».

Георгій Володимирович мав високий авторитет як документознавець і архівіст: був членом колегії Головархіву, Держкомархіву, головою Центральної експертно-перевірної комісії. О. Г. Мітюков*, вже будучи провідним науковим співробітником Інституту архівознавства Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського, довідавшись, що я працюю

* Начальник Архівного управління (з 1974 р. – Головного архівного управління) при Раді Міністрів УРСР у 1969–1988 р.

завідувачем відділу в галузевому інституті при Головархіві, відзначив: «Там в управлінні працює Георгій Портнов. Це найкращий фахівець з архівної справи і діловодства. Тримайтеся його і прислуховуйтеся до його порад». Значні зусилля доклав Георгій Володимирович для становлення і розвитку Українського науково-дослідного інституту архівної справи та документознавства, консультуючи підготовку перших документознавчих розробок інституту і беручи безпосередню участь у ній.

Слід зауважити, що, обіймаючи посаду заступника Голови Держкомархіву, він виявляв чуйність до архівістів, не хизувався своїм становищем. Якщо помічав у проекті нормативно-правового акта, що виносився на розгляд Методичної комісії комітету, якісь негаразди, то намагався

зустрітися з його автором попередньо, щоб висловити свої пропозиції і зауваження, а не виголосувати їх спеціально на засіданні комісії.

За свою багаторічну і плідну діяльність Г. В. Портнов неодноразово був нагороджений державними відзнаками – медаллю «У пам'ять 1500-річчя Києва» (1982), відзнакою «Відмінник архівної справи» (1987), Почесною грамотою Кабінету Міністрів України (1998), Грамотою Верховної Ради України (2006). У 2000 р. йому було присвоєно звання «Заслужений працівник культури України».

Світла пам'ять про Георгія Володимировича Портнова залишиться в серцях тих, хто працював і спілкувався з цією чуйною людиною.

Сергій Кулешов